

ringeste Tvivl. Saa forklares det videre i Skrivelsen, at hvis man ikke gennemfører disse videregaaende Foranstaltninger, risikerer man nye Svingninger i Valutaforholdet, idet den Omstændighed, at der intet gennemføres, vil have en psykologisk og reel Virkning, som ikke kan undgaa at faa uheldige Følger, og saa først, efter at have sagt dette og forskelligt andet, skriver man: Men efter hvad vi nu har erfaret, ser det ud til, at der ingenting bliver gennemført i Rigsdagen, og man mener da, det er rimeligt at anvende Valutalovens Bestemmelse om, at Valutacentralens Bestyrelse i givet Tilfælde kan tage under Overvejelse, om den vil anwise Veje og anbefale Forslag, og det gør man saa med de Planer, som nu allerede ærede Medlemmer har omtalt. Disse Planer skal jeg ikke paa dette Stadium komme dybere ind paa. Det er rigtigt, hvad der er sagt, at de indeholder Ting, som der vel var Anledning til at forhandle om, og tillige Ting, som man under Hensyn til de politiske Forhold maa anse det for udelukket at kunne forhandle om. Det har ikke været min Hensigt at forelægge Skrivelsen for Udvalget, for at man derefter skulde give sig til at stille Forslag om Optagelse af Statslaan eller de andre Foranstaltninger, der omtales i Skrivelsen, men Meningen var dermed at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at Valutacentralens Bestyrelse ansaa det for ønskeligt, at der gennemførtes noget til Støtte af Valutacentralens Virksomhed, og at den i første Linie pegede paa de Forslag, som i Øjeblikket behandles i Rigsdagen; hvad der vil ske, hvis disse Forslag forkastes, maa naturligvis være Genstand for nærmere Overvejelse.

Hvoraf den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal), mener at kunne slutte, at den nuværende Regering kan siges at staa planløs og raadvild og alt saadant, forstaar jeg ikke. Vi har vore Forslag; vi ved særdeles vel, hvad vi ønsker gennemført, og vi afventer nu at se, hvad Rigsdagen vil gøre; vi skal ogsaa senere vide at redegøre overfor den høje Rigsdag for, hvad der fremdeles under enhver foreliggende Situation maatte være vor Opfattelse.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds betroede os, at Venstre var villigt til at overveje nye Forslag. Det er jo meget paaskønnelsesværdigt; det er ogsaa muligt, jeg anser det ikke for udelukket, at man inden alt for længe kan komme til at overveje nye Forslag, og det er altsaa kun glædeligt, at det ærede Medlem paa Forhaand

har udtalt sin Villighed dertil. Regeringen skal komme med disse Forslag, sagde det ærede Medlem. Ja, derom er der vel ingen Tvivl; naar man ikke, saaledes som Forhandlingerne har været aabnet om de foreliggende Forslag, har kunnet finde Vej til nogen Art af Forstaaelse med hinanden, maa vel Spørgsmaalene tages op paa ny og føres frem under de Former, som Situationen til enhver Tid kræver, og jeg tror at kunne love det ærede Medlem, at Forslag skal han efterhaanden ikke komme til at mangle.

Det ærede Medlem mente, at naar det nu foreliggende Lovforslag var forkastet, maatte man ikke lægge Skylden derfor paa andre end Regeringen. Jeg tør dog maaske i al Beskedenhed mene, at det ikke er Regeringen, der forkaster Forslaget. Det er dog, i hvert Fald saa vidt jeg kan skønne af Betænkningen og af de faldne Udtalelser, et Flertal i dette Ting, der har i Sinde at forkaste det af Folketingets Flertal vedtagne Forslag, og hvor man skulde lægge Skylden andetsteds end paa dette Flertal, har jeg noget vanskeligt ved at se. Naturligvis kan man som den ærede Ordfører for det konservative Parti tale om Regeringens manglende Evne til at forhandle og henvise os til at tage et Kursus hos det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), hvad jeg selvfølgelig meget gerne vilde gøre, hvis det ærede 18de tingvalgte Medlem giver Kursus; jeg søger at lytte til hans Raad, naar jeg ved, de stammer fra ham, hvor de saa end maatte komme, men det er jo ikke altid, Raadene er saadanne, at man mener, de uvægerligt bør følges. Imidlertid, jeg lytter fremdeles ogsaa til det ærede 18de tingvalgte Medlem, og hvis der skulde komme gode Raad frem fra den Kant, skal det være mig særdeles kært at søge at tage dem med i fremtidige Overvejelser og Planlæggelser. Derimod tør jeg ikke love det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) at tage ham som Forbillede med Hensyn til Tonen, som han lagde megen Vægt paa, at vi skulde forbedre.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds betegnede det foreliggende Forslag, som han vendte sig stærkt imod, som en haardhændet og brutal Beskyttelse for Erhvervs- og Klasseinteresser. Det er noget stærke Ord at anvende om den Ting, at man søger at begrænse Indførselen af overflødige Varer, og hvis det virkelig skulde ske, at man gennem disse Foranstaltninger samtidig bidrog til, at nogle flere danske Arbejdere blev beskæftiget, ser jeg ikke, at der deri vilde ligge nogen Art af Forbrydelse. Jeg